

кръсъкъ, молби... Цачето стои на бръга и ядовито гледа. Дохождатъ калфитѣ и изваждатъ вуйчо Тодораки цѣлъ окжпанъ.

Най-богатата, най-почитаната фамилия въ Сливенъ — това е фамилията на Апостола хаджи Кондоолу. Всички членове въ тоя домъ непрѣкъснато живѣятъ съ съзнание, че стоятъ надъ всички въ града. Тоя домъ е, когото слѣдятъ всички очи, за него се приказва, на него се подражава; отъ тамъ излизатъ моднитѣ отношения, отъ тамъ се диктуваше модната култура въобще.

Огива Панайотка, тогава мома още, звездно съ двѣтѣ си лели на църква. Огъ едната ѝ страна е леля Таша, отъ другата леля Зарафина. Понесли джамфезени малакови, пакитили гърди съ по нѣколко реда жълтици и пендари тѣ бавно пристѣпятъ изъ улицата. Не бива да се бърбори, а да се гледа въ земята! Свили уста (за да изглеждатъ малки) тѣ мълчатъ и се движатъ като кукли. Огъ врѣме на врѣме леля Таша ще направи прѣдпазливъ намекъ на своята красавица унука да не си върти главата насамъ-пататъкъ, а леля Зарафина ще добави нѣщо съ единъ страненъ акцентъ. Това е грѣцкия вюансъ, който бѣше изразъ на най-тънка култура. Който трѣбваше да се мисли за нѣщо, длъженъ бѣше да се гърчее.

Леля Таша е срѣдна жена съ низко отпуснати рамѣнѣ и много дългы вратъ, а сестра ѝ Зарафина малко попакуцваше. Тия двѣ лели бѣха, така да се каже, огледалото на нашата сѣмейна ситостъ и надменность. Хората, които се пропускаха въ тоя домъ бѣха само чорбаджи Костадинъ съ двѣтѣ си припадничави дъщери и сѣмейството на Гандю Сарайдароолу — богатъ гайтанджия. Нашитѣ двѣ лели търпяха тия хора, колкото да има кого да одумватъ. Мълчаливи като мумии на улицата, тѣ сж